

Vážení čtenáři,

české rybníky na tom nejsou dobře. Jsou špinavé, přerybněné, nedá se v nich koupat a kromě kaprů tam skoro nic nežije. To je dnes docela rozšířený názor, s nímž se setkáme jak v médiích, tak v hospodských debatách. Často se vina klade rybářům, kteří ve snaze po maximalizaci zisku zvyšují kapří obsádky nade všechny meze. Jenže články v tomto čísle FOP ukazují, že věc je složitější a vlastně zajímavější. Celá krajina se změnila, je eutrofizovaná hlavně přemírou fosforu, a rybníky by byly vesměs „špinavé“ tak jako tak. Hlavně ale není rybník jako rybník. Případné snížení rybí obsádky není problém u rybníků na horních tocích, ale u hypertrofních rybníků v rybníčních pánvích to možná jde udělat jen dočasně a s rizikem, že na přemíru živin nějaký organismus zareaguje a rybník zaroste něčím hodně nepříjemným.

Přesto stojí za to tu a tam, se o něco takového pokusit, jak ukazuje příklad rybníka Rod na Třeboňsku. Nejdůležitější je totiž diferenciaci – nemůžeme chtít rybníky bez ryb (ostatně pro ně jsou primárně určené), ale pro zachování biodiverzity je klíčové, aby nebyly všechny rybníky stejné, přehnojené a přerybněné. Články v tomto čísle ukazují, že spoustu toho ještě nevíme a že k plnému pochopení a k nutné nápravě současného stavu rybníků bude dlouhá cesta. Příjemné čtení!

David Storch

ředitel Centra pro teoretická studia UK v Praze